U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyň JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **Teplárna Liberec, a. s.**, se sídlem Dr. Milady Horákové 641/34a, Liberec, zastoupené Mgr. Martinem Pecklem, advokátem se sídlem Italská 753/27, Praha 2, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2017, č. j. OÚPSŘ 73/2017-330-rozh, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci ze dne 8. 11. 2017, č. j. 59 A 49/2017 – 54,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobkyni **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5.000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jejího zástupce Mgr. Martina Peckla do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Magistrát města Liberec vydal dne 7. 6. 2016 k žádosti Společenství vlastníků jednotek Kubánská 380, Liberec, stavební povolení na stavbu „*změna dokončené stavby bytového domu – instalace plynových kotlů – alternativní zdroj tepla pro možnou změnu způsobu vytápění Kubánská 380, 381, 460 05*“. Žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti uvedenému stavebnímu povolení v záhlaví označeným rozhodnutím. Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci, který ji shora uvedeným rozsudkem zamítl.

[2] Žalobkyně (stěžovatelka) brojila proti rozsudku krajského soudu kasační stížností.

[3] Stěžovatelka současně s podáním kasační stížnosti neuhradila soudní poplatek. Nejvyšší správní soud ji proto usnesením ze dne 18. 12. 2017, č. j. 1 As 415/2017 – 20, vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení usnesení zaplatila soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, a současně ji poučil o možných následcích nezaplacení soudního

poplatku. Usnesení bylo zástupci stěžovatelky doručeno do datové schránky dne 20. 12. 2017.

[4] Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."), soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vyplývá, že poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve znění účinném od 30. 9. 2017 pak platí, že „[n]*ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.*"

[5] Lhůta pro zaplacení soudního poplatku uplynula dne 4. 1. 2018, stěžovatelka však poplatek v této lhůtě nezaplatila. K zaplacení poplatku až dne 18. 1. 2018 nelze s ohledem na výše citovaný § 9 odst. 1 *in fine* zákona o soudních poplatcích přihlédnout.

[6] Na závěru, že stěžovatelka neuhradila soudní poplatek ve lhůtě stanovené usnesením č. j. 1 As 415/2017 - 20, nemůže nic změnit ani sdělení stěžovatelky doručené soudu dne 30. 1. 2018. V tomto podání stěžovatelka uvedla, že uhradila poplatek za kasační stížnost dne 2. 1. 2018, nedopatřením však na účet Krajského soudu v Brně, tj. účet náležející státu vedený Českou národní bankou. Bezprostředně po zjištění této skutečnosti poplatek (znovu) uhradila na správný účet, tj. účet Nejvyššího správního soudu. Z tohoto důvodu požádala, aby soud pokračoval v řízení o kasační stížnosti.

[7] Nejvyšší správní soud předně zdůrazňuje, že povinnost zaplatit soudní poplatek je spojena již se samotným podáním návrhu k soudu, přičemž ve správním soudnictví se jedná o pevnou částku, o jejíž výši nejsou pochybnosti. Byť zákon nesplnění této povinnosti nepostihuje žádnou sankcí a dává účastníkovi možnost uhradit poplatek k výzvě soudu, spojuje s nesplněním výzvy zánik možnosti uhradit poplatek dodatečně (viz výše citovaný § 9 odst. 1 poslední věta zákona o soudních poplatcích).

[8] Stěžovatelka byla v řízení o kasační stížnosti od počátku zastoupena advokátem, lze proto trvat na tom, aby advokát, jakožto právní profesionál, věnoval usnesení soudu s výzvou k zaplacení soudního poplatku náležitou péči a pozornost, a to i ohledně skutečnosti, kterému soudu je třeba tuto povinnost plnit (srov. přiměřeně usnesení ze dne 26. 3. 2014, č. j. 9 Afs 146/2013 - 24). Zástupci stěžovatelky bylo usnesení s výzvou k zaplacení soudního poplatku doručeno přímo od Nejvyššího správního soudu. Nemohly zde proto vzniknout jakékoliv pochybnosti, jakému soudu má být poplatek uhrazen. Ostatně stěžovatelka (zastoupená týmž advokátem) se na Nejvyšší správní soud již v minulosti obrátila v několika desítkách věcí, je tedy nepochybně obeznámena se způsobem, jakým je třeba soudní poplatek uhradit.

[9] V posuzované věci nelze přihlédnout ani k tomu, že i účet krajského soudu je také účtem státu. Takový výklad by vedl k absurdním závěrům, neboť by umožnil účastníkům řízení úhradu soudního poplatku na účet libovolného státního orgánu, což by nepochybně vedlo k neúměrně nepřehledné situaci, která by ve svém důsledku mohla paralyzovat

rozhodování soudů v přiměřených lhůtách. Již v usnesení ze dne 8. 11. 2017, č. j. 9 Azs 299/2017 - 36, Nejvyšší správní soud rozhodl, že není možná úhrada soudního poplatku za kasační stížnost prostřednictvím kolkových známek u krajského soudu. Za včasnou a řádnou může být považována jen taková platba soudního poplatku za kasační stížnost, kdy jsou kolkové známky nejpozději poslední den, kdy tak ještě lze relevantně učinit, předány Nejvyššímu správnímu soudu. V citovaném usnesení soud zdůraznil, že „[p]*latební nekázeň projevující se nezaplacením soudního poplatku ihned při podání žaloby ve správním soudnictví je sama o sobě nežádoucím jevem, mj. z toho důvodu, že soudy zatěžuje v jejich rozhodovací činnosti. Pokud pak účastník řízení v této nekázni pokračuje i přes výzvu soudu a přes upozornění na s tím spojené procesní důsledky, jedná se o jednání, za které nutně musí nést procesní odpovědnost.*“

[10] Obdobně v nyní posuzované věci nelze uznat za den řádné a včasné úhrady soudního poplatku den úhrady na účet krajského soudu, ale až den úhrady na účet Nejvyššího správního soudu. Stěžovatelka uhradila soudní poplatek na účet Nejvyššího správního soudu dne 18. 1. 2018, tedy opožděně.

[11] Nejvyšší správní soud proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[12] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[13] S ohledem na výše uvedené soud vrací stěžovatelce opožděně zaplacený soudní poplatek ve výši 5.000 Kč. Tento poplatek bude stěžovatelce vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jejího zástupce Mgr. Martina Peckla.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. února 2018

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu